

dende ikke hr. Leif Mikkelsens skyld, kan man forstå – hvor vi blev enige om en række ændringer af sundhedsloven, som gjorde, at selve det, der skal håndteres i sundhedsvæsenet, blev tilrettelagt på en måde, som vi fandt rigtig og ordentlig. Vi mente også, at ændringerne på genoptrænings- og forebyggelsesområdet var spændende, i hvert fald for så vidt angår selve udformningen.

Men et led i aftalen var også, at man fjernede de elementer, der vedrørte finansieringen, for den er efter Socialdemokratiets opfattelse fuldstændig uacceptabel – fuldstændig uacceptabel. Det er den navnlig af den grund, at den udvikling, som kan iværksættes med sundhedskostningerne fordelt på 98 enheder, altså 98 kommuner, og ikke som hidtil på kun 14-16 enheder, altså amterne, vil være stærkt ulighedsskabende, og det er vi imod. På mange andre områder er det i øvrigt også økonomisk usundt.

Der er blevet advaret imod det af simpelt hen alle sundhedsøkonomer. Ingen mennesker uden for regeringen, regeringspartierne og deres egne ansatte har anbefalet at gøre noget sådant. Det gælder for så vel de danske som de udenlandske sagkyndige, der interesserer sig for, hvordan vi finansierer det danske sundhedssystem. I f.eks. Norge ville man gerne se, om vi virkelig vovede at gå i noget, der minder om de norske fodspor, og fra Norge sagde man til os: Gør det aldrig, det bliver fatalt!

Ikke desto mindre siger et flertal påståeligt helt på linje med hr. Leif Mikkelsens fuldstændig kække opfattelse: Det er epokegørende, det er lighedsskabende, det er et helt fantastisk forslag. Jeg må bare sige, at hr. Leif Mikkelsen benægter den virkelighed, man ellers meget, meget godt kan lide at tale om i en bisætning. Nu skal vi se på virkeligheden, siger hr. Leif Mikkelsen. Ja, men det har ikke præget drøftelserne på dette område.

Kl. 10.30

Vi vedtog altså i den aftale, som Socialdemokratiet blandt andre partier var med til at lave om sundhedsloven, at vi fjernede alt vedrørende finansieringen, og det element kommer så her i 2006, hvor vi jo nærmer os at skulle udmønte det, som regeringspartierne har vedtaget sidste år.

Det, der er værst ved modellen, er absolut det ulighedsskabende. Det, der er næstværst, er, at det er økonomisk usundt. Det, der er virkeligheden, er, at vi er blevet advaret mod det fra alle,

der har forstand på enten det ene eller det andet eller begge dele.

Derfor vil vi i Socialdemokratiet stemme mod, og vi vil håbe, at det er muligt at få overbevist hr. Leif Mikkelsen og andre, der siger, at de gerne vil det lighedsskabende, der siger, at de gerne vil det sundhedsmæssige og økonomisk fornuftige, så de, når de ser resultatet, skyndsomst vender om og laver det om.

Formanden:

Tak til fru Pia Gjellerup. Så er det hr. Mikkel Dencker som ordfører.

Mikkel Dencker (DF):

Begge lovforslag, vi behandler under dette punkt på dagsordenen, L 207 og L 208, har til formål at implementere det sundhedsbidrag på 8 pct., som er aftalt mellem Dansk Folkeparti og regeringen som et led i kommunalreformen.

Sundhedsbidraget bliver på 8 pct. og opkræves på samme grundlag som de kommunale skatter, vi allerede kender i dag, og afløser til dels den amtsskat, der allerede eksisterer i dag, men som bortfalder, når amterne nedlægges ved årsskiftet. Resten af amtsskatten konverteres til kommuneskatter, som opkræves som, ja, naturligvis, som kommuneskatter. Provenuet af sundhedsbidraget på de 8 pct. tilgår staten, som derefter fordeler det til amter og kommuner. På den måde opnås en bedre fordeling af udgifterne til sundhed set på landsplan.

Med de nuværende forhold har amtsskatterne og dermed borgernes direkte udgifter til sundhed været ulige fordelt over landet, netop fordi amtsskatterne har afspejlet indkomstforholdene i de enkelte amter. Der har selvfølgelig været store forskelle mellem landsdelene, og det er dem, vi nu får rettet op på med sundhedsbidraget.

Med lovforslaget omsættes også en del af den kommunale finansieringsreform, som er indgået mellem Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og regeringen, til lov. Det drejer sig bl.a. om ejendomsværdiskatten, pensionsafgifter og afgifter på medarbejderobligationer. Her er det aftalt, at disse skatter skal omfordeles efter indbyggertal. Det sker ved, at kommunernes andel af indtægterne overgår til staten. Som jeg allerede har været inde på, er der jo tale om aftalestof mellem Dansk Folkeparti, regeringen og til dels Det Radikale Venstre, og jeg skal derfor sige, at Dansk Folkeparti naturligvis støtter lovforslaget.